

JAN NILSSON

HEMSKHETER

QVILLE, SVENNEBY OCH BOTTNA

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I QVILLE HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

2 OLAGLIGT GRIPIT OCH FÄNGSLAT SIN TJÄNSTEDRÄNG

BEGÅNGET: 1850

GÄRNINGSMAN: BONDEN CHRISTIAN CARLSSON I SÖDRA
SOLBERG

Utdrag ur domboken från Qville Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Qville, Svenneby och Bottna.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

2 OLAGLIGT GRIPIT OCH FÄNGSLAT SIN TJÄNSTEDRÄNG

BEGÅNGET: 1850
GÄRNINGSMAN: BONDEN CHRISTIAN CARLSSON I SÖDRA
SOLBERG

v278231.b5650

1850 den 6 Maj

103

Uti stämning till förevarande ting hade Gästgifvaren Carl Johannesson på Rabbalshede angifvit Bonden Christian Carlsson i Södra Solberg för det han skall, vid ett tillfälle under loppet af nästl år olagligen gripit och fängslat sin tjänstedräng, samt en längre tid hållit honom bunden; Och då uprop i anledning häraf anställdes, infann sig Carl Johannesson personligen, hvarjemte Krono Länsn: A: Pettersson anmälde sig, att, å tjenstens vägnar, föra talan emot Christian Carlsson för det brott, hvartill sålunda angifvits, deremot bemålde tilltalade ej lät sig afhöras, ehuru han intygades vara tillställd stämning af Nämndem Christian Kjellstorp i Hala samt Andreas Carlsson i Södra Solberg och Soldaten Anders Kallin under samma hemman.

Angifvaren berättade, att, sedan Drängen Joseph Hansson, nu bosatt på hemmanet Södra Örmjelt den 24 Oktober 1848 inträdt i Christian Carlssons tjenst, men i anseende till den svåra behandling han af denna rönt, snart sett sig nödsakad att ur tjensten afvika, hade Christian Carlsson, som i början af Maj månad sistl år, åter anträffadt Joseph Hansson, olagligen gripit och bundit denne med jernkedjor, hvilka med ena änden fastlåst vid Joseph Hanssons ben, med den andra fastspikats i golfvet, på hvilket sätt Drängen någon tid hållits fängslad, utsatt för Christian Carlssons förnyade misshandlingar, hvarefter han väl lössläppts men nödgats att, med bojorna qvarsittande om benen, förrätta arbete.

För att styrka denna angifvelse, anmälde Carl Johannesson, det han till vittnen låtit inkalla Torparen Andreas Magnusson, Muraren Sven Guttje och Hustrun Sara Eliasdotter under Södra Solberg, hvilka jemväl voro vid Rn tillstädes.

Vid efterfrågat jäf, anmälde Andreas Magnusson, att han vore syskonbarn med tilltalade Christian Carlsson; i anledning af hvilket, utaf Åkl och angifvaren vitsordade skyldskapsförhållande, Hds Rn, med åberopande stöd af 17 Cap 7§ R:B: förklarade Anders Magnusson jäfvig, att i förevarande sak till vt gagnas, samt hänvisade den, som med beslutet härom vare missnöjd, att sådant anmäla antingen genast eller före nästa dags utgång.

Då deremot något jäf emot Sven Guttje eller Sara Eliasdotter ej kunde utrönas, tillstaddes de, med frånvarande Christian Carlsson öppen lemnad jäfsrätt, sanningseden aflägga, varnade mot edens missbruk, hördes särskilt och berättade:

1o/ Sven Guttje: att då vt, en Söndagsmorgon i Maj månad sistl år, inkommit i Christian Carlssons hus, hade Joseph Hansson legat på en bänk, fängslad om ena benet med en jernlänk af omkring fem kvarters längd och temmeligen tjocklek, hvars ena ända med hänglås varit fästad omkring Joseph Hanssons ben, med andra ändan fri; att då vt härom tillsport Christian Carlsson, som, vid vts ankomst varit med Joseph Hansson ensam i stugan, hade denne yttrat, att han på sådant sätt ville hindra Joseph Hansson från att springa bort, samt att, om det ej hjälpte, Christian Carlsson ämnade af fängvaktaren på Rabbalshede låna en black för att dermed än värre fängsla Joseph Hansson, hvarvid Christian Carlsson tillika angifvit, att han i fickan buru nyckeln till det lås, hvar kadjan vare vid Joseph Hanssons fastlåst; att, längre fram på förmiddagen samma dag, vt sett, det Joseph Hansson burit vatten öfver Christian Carlssons gård, och jemväl då varit fängslad med jernkedjan om benet; men att deremot Drängen på eftermiddagen, att samma dag, med ett qvarlass farit förbi vts bostad, då vt ej kunnat bemärka, att jernlänken ännu varit fästad vid drängens fot. Upprepadt och vidhållet.

2o/ Sara Eliasdotter: att då vt vid middagstiden en Söndag under sistlidet års vår, inkommit i Christian Carlssons hus, hade Joseph Hanssons legat på en soffa om foten fängslad med en jernlänk af omkring 1 aln eller 5 kvarters längd, hvars ena ända med hänglås varit fästad om benet, med den andra ändan fri, och då vt häröfver yttrat förvåning, hade Christian Carlsson skratat, samt yttrat, att om det ej hjälpte, skulle han af fängvaktaren på Rabbalshede låna en black för att dermed fängsla Joseph Hansson; samt att, då vt, som härefter aflägsnat sig, på aftonen samma dag återkommit till Christian Carlsson, hade jernkedjan varit från Joseph Hanssons borttagen. Tilläggande vt, det hon samma dag ej sett Sven Guttje hos Christian Carlsson. Upprepadt och vidhållet.

Wittnena, som fordrade ersättning för inställelsen under uppgift att hafva 1/4 mil till tingsstaden, förständigades derom afvakta Hds Rns utlåtande i blifvande slutligt utslag.

Carl Johannesson androg härefter, att han uti ågångne stämning jemväl yrkat att af Sdn utfå Joseph Hanssons lön för det år denne varit i Sdns tjenst, till utbekommande hvaraf Carl Johannesson ansett sig berättigad på grund af en så lydande öfverlåtelse:

"Jag undertecknad återlemnar förtjenta årslön och min behandling hos min husbonde Christian Carlsson i Nor Solberg till Carl Johannesson i Rabbalshede, att han eger min rättighet att bekomma full valuta är bekommit som försäkras af Södra Örmjelt den 22 Februari 1850.

Joseph Hansson med hand om pennan.

Till vittnen:

Magnus Kjerngren, D: A: Hedlund trumslagare"

efter uppläsande hvaraf, Carl Johannesson, som företedde en den 3 i denna månad uttagen stämning å Johan Petter Johansson, Niclas Andersson och hans hustru, Benjamin Andersson och hans hustru, Carolina Andersdotter, Soldaten C: Sultan, och hans hustru samt Torparen Tolle Andersson, alla bosatta på hemmanet Solberg, för att i denna sak vittna, anhöll att, då stämningens delgifvande med desse personer nu ej ?, saken måtte till ett kommande ting varda uppskjuten; uti hvilken anhållan Åkl jemväl förenade sig.

Då vidare ej förekom, förstädigade Hds Rn, det skulle, vid tingets slut, meddelas

Utslag afkunnadt d: 28 Maj 1850

Hds Rn uppskjuter ransakningen till 2dra Rättegångsdagen af nästa lagtima ting i Häradet, då Angifvaren bör, vid vite af 3 Rdr b sig åter inställa, i närvaro af Åkl, som dertill eger så väl till inställelse hämta Christian Carlsson, som äfven hafva inkallat ej mindre Drängen Joseph Hansson i Örmjelt, än äfven ofvan uppräknade vittnen.

v278231.b7040

1850 den 6 Sept

No 35

Jemlikt Hds Rns beslut vid sista ting, antecknadt under No 103 af Domboken, uti målet angående Bonden Christian Carlsson i Solberg, af Krono Länsmannen A: Pettersson, å tjenstens vägnar, och efter angivelse af Gästgifvaren Carl Johannesson i Rab-balshede, tilltalad för det han skola olagligen fängslat sin tjänstedräng Joseph Hansson, och en längre tid hållit honom bunden, företogs åter samma sak till behandling, dervid Åkl tillstädeskom, äfvensom å Angifvarens vägnar Nämndemannen Christian Kjellstorp i Hala, samt tilltalade Christian Carlsson personligen; denne senare dock i tillstånd af starka drycker öfverlastad, hvadan Hds Rn sedan Åkl derföre emot Christian Carlsson yrkat serskilt ansvar, förstädigade parterna att, vid förnyat uprop å eftermiddagen denna rättegångsdag, åter sig inställa, vid den påföljd förr blifvit stadgad, hvaremedlertid Christian Carlsson afvisades.

Eftermiddagen

Wid förnyat uprop i saken, inställde sig åter parterna, af hvilka Angifvarens ombud förmälde, det hans hufvudman numera af Christian Carlsson till fullo utfått Joseph Hanssons lön och derföre frånträdde sitt påstående derom; ingifvande ombudet från Joseph Hansson följande anförande:

"För den tid jag arbetat etc (Litt: A:)

Sedan förestående anförande blifvit upläst, samt Åkl anmält, att Joseph Hansson ej kunnat anträffas med kallelse, förekallades Christian Carlsson, som, rörande sin ålder och förra lefnadsomständigheter hufvudsakligen berättade:

att han var född de 8 December 1814 på hemmanet Staby inom Qville församling hvarest hans föräldrar, Hemmanägaren Carl Magnus Olsson och hans hustru Ingeborg Christensdotter, varit bosatta; att han, som hos föräldrarna vistats så väl före sin första Nattvardsgång, som skett år 1831 uti Qville församlingens kyrka, som och sedermera tills han upnått myndig ålder, och under denna tid biträdt föräldrarna vid brukningen af deras hemmansdel, sedermera, år 1836, inköpt 1/4 mantal af hemmanet Solberg och samma år ingått gifte med Johanna Jacobsdotter, som ännu lefver och med honom äger flera barn; att han och hitintills qvarbott å nyssnämnda hemman, hvilket han, stadd i goda omständigheter, ännu äger; samt att han aldrig tillförne varit för brott tilltalad mindre straffad.

Beträffande det brott, hvarföre han nu blifvit angifven, upgaf Christian Carlsson, på gifven anledning, att Joseph Hansson, som i Oktober månad 1848 inträdt i hans tjenst, ofta visat ett oredligt och opålitligt upförande, samt åtskilliga gånger aflägsnat sig ur tjensten och dervid flera dagar blifvit borta, utan att Christian Carlsson, genom ett hårdt behandlingssätt, dertill gifvit honom anledning; att då Joseph Hansson sålunda, en gång i början af sistlidet års vår, aflägsnat sig ur tjensten och under loppet af åtta dagar varit borta, hade Christian Carlsson, efter erhållen kunskap om Joseph Hanssons vistelseort, afsänt en dräng att tillsäga honom hemkomma, efter hvilken tillsägelse Joseph Hansson äfven, en Söndagsmorgon, återkommit, då Christian Carlsson väl förebrått honom hans lättsinniga upförande, men deremot icke, på sätt som angifvits, med jern kedjor honom fängslat eller eljest illa behandlat, hvaremot förut afhörde vittnet Sven Guttje, som samma dag uppehållit sig i Christian Carlssons hus, efter hvad han sedermera hört berättas, skulle företagit sig att på skämt om Joseph Hanssons ena ben fastlåsa en jernlänk, hvilket Christian Carlsson dock icke närmare kunde, enär han hela dagen, icke uppehållit sig i samma rum, som Joseph Hansson vistats eller sett denne från hans hemkomst om morgonen till dess Christian Carlsson på eftermiddagen afsänt honom med mald till qvarnen, då Joseph Hansson dock ej varit på upgifna stället fängslad.

Yrkande Christian Carlsson på grund här af, att från åtalet varda frikänd, samt att Sven Guttje ej mindre af förutnämnde skäl, att äfven såsom hans vederdeloman /vedersakare, motståndare, motpart, ovän/ och uppenbare fiende, måtte förklaras jäfvig att i saken vittna och att vid hans förut afgifne berättelse något afseende således ej måtte fästas; deremot Christian Carlsson ej hade jäf att anförda emot Sara Eliasdotter, som äfven vid förra tinget hörts såsom vittne i saken. Åkl bestred allt afseende å det jäf Christian Carlsson emot Sven Guttje anmälts; dock skulle, i anledning deraf, anmärkas, att, Christian Carlsson, på sätt förteckningen öfver till detta ting uttagne stämningar gaf vid handen, utverkat sådan å Sven Guttje, deri yrkats åläggande för

denne senare att utgifva ersättning för en säng, som, tillhörig Christian Hansson (Carlsson?!), Guttje skulle hafva begagnat och förstört.

För att i saken vittna hade Åkl till detta ting inkallat Torparen Tolle Andersson och hans hustru Anna Jonasdotter, Johan Petter Johansson, Niclas Pettersson och hans hustru Catherina Hansdotter, Benjamin Andersson och hans hustru Beata Andersdotter, Carolina Andersdotter, samt Soldaten Christian Sultan, alla under Solberg, hvilka alla nu voro tillstädes, med undantag af Carolina Andersdotter och Niclas Pettersson, om hvilkas lagliga inkallande Åkl företedde behörigt stämmingsbevis; dock med anmälan, att Niclas Pettersson vara af sjukdom från inställelse hindrad.

Då laga jäf emot nu tillstädeskomna vittnen hvarken anfördes eller kunde utrönas, tillstaddes de vittneseden aflägga, varnades mot dess missbruk, hördes serkilt och berättade:

1o/ Tolle Andersson: att då vt, på eftermiddagen en Söndag i slutet af April eller början af Maj månad sistlidet år inkommit i Christian Carlssons hus, hade Joseph Hansson der legat på en bänk och om ena foten fängslad med en jernkedja af 1 1/4 alns längd, hvars ena ända varit med hänglås fästad om benet och den andra med ett tåg uppknuten i ett knapphål på tröjan; att vt, som inne i stugan icke träffat någon derefter utgick å gården och der dröjt en stund, då Joseph Hansson utkommit, bärande ett ämbar vatten, ännu med jernlänken fängslad; samt att vt hvars ärende varit, att tala med Christian Carlsson, då han lika litet träffade denne som någon annan af husets folk, derefter aflägsnade sig, hvarförinnan vt dock fått se Sara Eliasdotter på gården. Upprepadt och vidkänt.

2o/ Anna Jonasdotter: att vt, senare på aftonen samma dag, på gården vid Christian Carlssons hus träffat Joseph Hansson, som då jemväl varit fängslad om ena foten med en jernkedja, men hade vt, en stund senare sett Joseph Hansson med ett qvarlass fara förbi ett hus i granskapet, hvarest vt då uppehållit sig, då han icke varit på uppgifne sättet fängslad. Upprepadt och vidkänt.

3o/ Johan Petter Johansson: Catharina Hansdotter, Benjamin Andersson, Beata Andersdotter och Christian Sultan förekallades härefter, hvar efter annan, men förmälde sig i förevarande sak ej hafva någon uplysning att meddela.

Wittnena upgifva sig till tingsstaden hafva 1/4 mil.

Åkl äskade sakens uppskjutande, för att få nu uteblifna vittnen hörde, samt yrkade, det Carolina Andersdotter måtte för uteblifvandet fällas till bötesansvar.

Utslag afkunnadt den 1 Oktober 1850

Jemte det Hds Rn låter bero med Angifvarens frånträdande af påståendet att utfå Joseph Hanssons innestående lön för den tid han vistats i Christian Carlssons tjenst, pröfvar Hds Rn lagligt, med bifall till Åkl anhållan derom, saken uppskjua till 2dra rättegångsdagen af nästa lagtima ting i Häradet, då Åkl äfvensom Angifvaren och tilltalade Christian Carlsson, de senare vid förr stadgad påföljd, samt Niclas Pettersson och Carolina Andersdotter, hvar vid vite af 3 Rdr 16 sh, böra sig inställa, och dertill Åkl såväl må hafva inkallat Joseph Hanssons, att i saken höras, som vara försedd med behörigt prestbevis för Christian Carlsson. Börandes Niclas Pettersson och Carolina Andersdotter, bland hvilka denna senare för förfallolösa uteblifvandet vid detta ting fällas att böta 1 Rdr till tveskiftes emellan Konungen och Åkl, om detta beslut genom Åkl försorg, underrättas tidigt före nästa ting.

(Litt: A:)

För den tid jag arbetat som Dräng hos Christian Carlsson i Solberg, eller år 1849, har jag erhållit fullkomlig ersättning så att jag derföre icke ägt det ringaste att fordra sedan jag flyttat från tjensten; och beträffande den Rättegång för öfrigt, som vid Qville Härads Rätt blifvit anställd mot Christian Karlsson för obehörig eller narragtig behandling under tjenstetiden, så får jag hermedelst återkallat, och kommer att förfalla, desto bedre som jag medgifvit riktigheten af någon sådan angivelse som skjedd, utan är min önskan att från målet blifva skild, samt att Rättegången måtte förfalla, utan här rör uppträdet istället från Smeddrängen Sven Guttje, som lär utöfvat ? under det jag hvilade middag på en soffa och hade somnat, så att Christian Carlsson derifrån warder frikänd; utan i dess innefattar hela ärendet icke annat än en småsak som icke ens förtjenar nemnas, såsom endast, härlednade från gäckeri /bedrägeri/ eller hvad man kallar, narragtigheter, för att dermed åsyfta åtlöje när jag vaknade; och varder innehavaren häraf befullmäktigad detta till Domstolen ingifva; samt min talan för öfrigt utföra, hålst jag är långväga från Tinget levande, eller på Långevalles såg och Qvarnbruk å Bullarens härad. Långevallssågen den 3 Augusti 1850.

Utslag med lösen utbedes i målen

Joseph Hansson på Långevals Sågen med hand å pennan.

1851 den 10 Januari**No 15**

Då Hds Rn åter förhandling företog det vid sishållne lagtima ting på sätt Domboken under No 35 utvisar senast handlagde och till denna rgsdag upskjutne mål ang af Krono Länsmannen A: Pettersson å tjenstens vägnar samt efter angivelse af Gästgifvaren Carl Johannesson på Rabbalshede väkt åtal emot Bonden Christian Carlsson i Solberg för det han skall olagligen fängslat och misshandlat sin tjänstedräng Joseph Hansson och en längre tid hållit honom bunden; inställde sig Åkl och tillt Christian Carlsson äfvensom förbemålde Joseph Hansson personligen, den senare andragande, att sedan han, af missnöje med Christian Carlsson, aflägsnat sig ur dennes tjenst, men på tillsägelse återvänt, hade väl, efter återkomsten till Christian Carlssons hus, en Söndags morgon i Maj månad 1849, Joseph Hansson, som lagt sig att sofva på en bänk uti stugan, vid uppvaknandet funnit sig om ena foten fängslad med en kort kedja, utan att han märkt, när densamma ditsatts, men hade han efter några timmars förlopp derunder han ej sett Christian Carlsson eller erfarit att han påsatt honom kedjan, bemärkt, att det lås, hvarmed den varit fästad, varit af så dålig beskaffenhet, att Joseph Hansson, utan möda, kunnat upptaga densamma och såmedelst skilja sig från fängslet. Förmälade Joseph Hansson sig i grund häraf ej hafva skäl att misstänka Christian Carlsson för att hafva fängslat honom, utan förmodade snarare att jernkedjan på skämt blifvit af någon annan påsatt honom under sömnen; hvarföre och då Christian Carlsson ej heller på annat sätt förnärmats Joseph Hansson, hvaröfver han funne sig föranlåten klaga, Joseph Hansson för egen del ej kunde mot Christian påyrka något ansvar.

Åkl äskade vittnesförhör med Niklas Pettersson och Carolina Andersdotter i Solberg, hvilka nu voro tillstädes; anmälande Christian Carlsson till jäf emot Carolina Andersdotter, att hon, för det närvarande vare i hans tjenst, i anledning af hvilket, utaf Åkl medgifva förhållande, Hds Rn med åberopandt stöd av 17 Cap 7§ R:B., förklarade Carolina Andersdotter för det närvarande vara jäfvig att till vittne i saken gagnas, samt hänvisade den, som med beslutet härom vare missnöjd, att sådant antingen genast eller före nästa dags utgång anmäla.

Då jäf emot Niklas Pettersson deremot hvarken anfördes eller kunde utrönas tillstaddes hon vittneseden aflägga, varnades emot edens missbruk och förmälde, det han uti förevarande sak ej egde någon uplysning att meddela.

För inställelsen å tinget fordrade vittnena ersättning under upgift att hafva 1/4 mil till tingsstaden.

Åkl inlemnade härefter för den tilltalade ett så lydanade prestbevis:

"Hemmansägaren i Norra Solberg etc (Litt: A:)

efter hvars uppläsande, parterna öfverlemnade saken till Rns pröfning, Sdn under anhållan att af Hds Rn protokoll och blifvande utslag erhålla afskrift.

Utslag**afkunnadt den 3 Februari 1851**

Hvad under behandlingen af denna sak förekommit har Hds Rn i behörigt öfvervägande tagit; Och evad, beträffande först det jäf Christian Carlsson framställt emot till vittne, i saken åberopade och afhörde Sven Guttje, det lika litet är vardet styrkt, att han på sätt Christian Carlsson förmenat, påsatt Joseph Hansson den jernkedja, hvarmed denne, enligt vittnens intyg, en gång funnits fängslad, som att Guttje mot Christian Carlsson någonsin visat fiendskap, samt någon rättegång ej eller mellan Guttje och Christian Carlsson visats hafva varit anhängig vid den tid, då den förre aflade vittnesmål i denna sak, ty pröfvar Hds Rn, med ogillande af jäfsanmärkningen rättvist förklara, det här Guttjes i saken afgifne vittnesberättelse likahållas vid den kraft och verkan densamma eljest lagligen tillkommer.

Beträffande dernäst sjelfva saken inhämtar väl Hds Rn af de intyg parterna sjelfva samt i saken edeligen afhörde vittnen lemnat, att Drängen Joseph Hansson, som under året 1849, varit uti Christian Carlssons tjenst, men derur olagligen bortgått, till husbonden återkommen, en söndags morgon i början af Maj månad nyssnämnde år funnits fängslad med en jernkedja, hvars ena ända varit med ett lås fästad om Joseph Hanssons ben, att Christian Carlsson, vid samma tillfälle, för vittnet Guttje, som honom om orsaken till Joseph Hanssons fängslande tillsport, upgifvit, att Christian Carlsson sådant verkställt för att dymedelst

hindra Joseph Hansson från att vidare ur tjensten bortgå, dertill Christian Carlsson lagt hotelse, att, om då använda fängslet ej finnes verkande, han ämnade förskaffa sig en block, för att än värre fängsla Joseph Hansson, att Christian Carlsson, senare samma dag, äfven för vittnet Sara Eliasdotter yttrat enahanda hotelse, att med svårare fängsel Joseph Hanssons belägga, der ej den honom då påsatta jernkedja finnes tillräcklig för dermed afsedda ändamålet; ? och som, genom hvad sålunda förekommit, full laga bevisning ej kan anses vara förebrukt derom, att Christian Carlsson å Joseph Hansson fäst den kedja, hvarvid denne vid ofvanupgifna tillfället varit fängslad, eller att sådant skett i ändamål af bestraffning för Joseph Hanssons afvikande ur tjensten, och för att, mot dennes vilja, hindra honom att sådant förnya, samt att dylikt antagande jemväl synes strida emot den, af vittnen jemväl upplysta omständighet, att Joseph Hansson, då han, på eftermiddagen samma dag för husbondens räkning färdats med mald till qvarnen, ej varit på upgifne sättet fängslad; ty och då Christian Carlsson angifvelsen jemväl förnekat, pröfvar Hds Rn lagligt, med stöd af 17 Cap 33§ R:B:, honom derifrån frikänna.

Hvaremot och enär Christian Carlsson, å serskilt ting kommit drucken inför Rätta, Hds Rn, i förmågo af Kongl förordningen den 16 November 1841, pröfvar rättvist döma honom, att därför böta 6 Rdr 32 sh, deraf två delar tillfalla Åkl och tredjedeln Qville sockens fattiga, eller i brist af böter undergå sju dagars fängelse vid vatten och bröd i Länshäktet.

Skolandes Carl Johannesson som saken angifvit, för inställelsen å tinget ersätta alla de personer, hvilka vittnen blifvit inkallade med 16 sh Bco till dem hvardera.

Dock varder detta Rns beslut, jemlikt 15 Cap 5§ R:B: och Kongl förordn den 8 September 1829 Kongl Majts och Rikets Höglöf Götha Hof Rätts närmare pröfning och skärskådande underställas.

Besvärshänvisning

v278232.b300

(Litt A)

Hemmansägaren i Norra Solberg och Qville socken Christian Carlsson är född den 8 December 1814 (=fjorton) och förenar med antaglig Christendomskunskap och obehindradt bruk af Nådemedlen en oklandrad frejd samt är gift.

Qville den 30 November 1850

Jungberg

Kyrkoherde